

Miljø- og
Fødevarerministeriet
Miljøstyrelsen

Naturforvaltning
Ref. lim
Den 1. marts 2018

Notat om omfanget af nedlæggelse af veje og stier i det åbne land siden 2003

Lovgivning

Naturbeskyttelsesloven indeholder regler, der giver offentligheden adgang til naturen på private og offentligt ejede ejendomme, herunder til færdsel ad veje og stier i det åbne land.

Vej og stier i det åbne land kan ikke nedlægges uden videre. Det gælder 1) gennemgående veje og stier, 2) veje og stier, der i øvrigt fører til de naturtyper, der er omfattet af adgangsreglerne og 3) veje og stier, der fører til særlige udsigtspunkter, kulturminde og lignende.

En sti må tidligst nedlægges 4 uger efter, at ejeren har givet meddelelse til kommunalbestyrelsen, som indenfor de 4 uger kan forhindre nedlæggelse af veje og stier af væsentlig rekreativ betydning, og såfremt der ikke findes eller etableres tilfredsstillende, alternative adgangsmuligheder.

Kommunalbestyrelsen er tilsynsmyndighed for reglerne om nedlæggelse af veje og stier.

Kommunalbestyrelsen skal underrette Miljøstyrelsen om kommunalbestyrelsens afgørelser om veje og stiers rekreative betydning. Miljøstyrelsen er i 2016 – 2018 (t.o.m. februar) underrettet om, at veje eller stier i 15 tilfælde har kunnet nedlægges – i de fleste tilfælde mod, at der blev anlagt en alternativ sti.

Opgørelse

./ Miljøstyrelsen har ikke nærmere kendskab til, hvor mange veje og stier – f.eks. markveje - der nedlægges. Rapporten "Udvikling i Agerlandet 1954-2025 – Kortlægning af markstørrelse, markveje og småbiotoper"¹ viser, at der af forskellige grunde nedlægges mange markveje. Af rapporten fremgår, at forskellige markveje har forskellig interesse for friluftslivet. Hvor nogle blot fører fra gården og et stykke ud i marken, forbinder andre markveje gårdene med hinanden eller fører til og igennem naturarealer i et netværk, der ofte er koblet til sogne- og landevejene. Det er især den sidste gruppe, der er af værdi for den rekreative oplevelse og friluftslivet.

Det fremgår endvidere, at mange markveje mister deres betydning af forskellige grunde. Markerne bliver større og nogle markveje dermed overflødige, landbrugsmaskinerne bliver større og mange markveje dermed for små til at kunne anvendes af de moderne landbrugsmaskiner. Reglerne for arealstøtte kan ifølge artiklen også have betydning for ønsker om at nedlægge markveje. Markvejene bliver i stedet erstattet med mere eller mindre permanente plejespor/sprøjtespor i marken, der ikke er omfattet af regler om offentlighedens adgang.

Rapporten oplyser, at udviklingen i nedlæggelse af markveje varierer for forskellige landskabstyper, og den er gået stærkest på de bedste og mest dyrkningsegne jorder, hvor længden af markveje nogle steder er reduceret med mere end 60 % i perioden 1954-2015. I andre landskabstyper, som er knyttet til mere marginale landbrugsinteresser, ses en reduktion på mellem 20 % og 50 %.

¹ Ole Hjort Caspersen og Patrik Karlsson Nyed, Københavns Universitet, 2017